

jaunuolio gyvenimo planas, štai kam turi paruošti mokykla. Mes bėgame, lekiame, stengiamės vieni kitus pranokti, pasiekti vis daugiau, atlikti tobuliau ir reitingų lentelėse pakilti vis aukščiau. Mano mieloji Mokykla, ar dalyvausi šiose negailestingose XXI – ojo amžiaus lenktynėse? Ar sugebėsi išlikti? Šios varžybos nepakančios silpniems, jausmai čia nereikalingi, istorija nebesvarbi. Kaip kovosi dėl pergalės? Kaip nugalėsi savo varžovus? Deja, turi suprasti, kad visos pergalės pareikalauja aukų. Žmogiškumui, vertybėms ir atjautai čia nebelieka vietos. Jei nori laimėti, nesustok prie gyvenime suklypusio mokinio, nešvaistik laiką, jei kažkas pavargo ir daugiau nebegali. Svarbiausia – rezultatai. Siek jų bet kuria kaina, net jei matai, kad kažkam reikia pagalbos, kad kažką ši sistema sužalos negrįžtamai. Nesustok, į reitingų lentelę jausmai neįskaičiuoti.

Sakai, žmogaus gyvenimas – ne lenktynės? Sakai, mokykla turi padėti, ištiesti ranką kiekvienam, kuris į ją įžengia? Sakai, mokykla – tai asmeninis tobulėjimas, o ne mūšio laukas, ir čia nėra laimėjusiųjų ir nugalėtojų? Sakai, tos šimtmetės žmogiškosios vertybės Tau vis dar svarbios, negali jų paminti?.. Ir aš Tavimi tikiu. Tikiu, kad Tavo ateities kelias grįstas ne reitingų pakopomis. Tikiu, kad kiekviename jauname žmoguje sugebėsi atrasti tą langą, kurį atvėrus, pasaulį nušviečia saulė ir sušildo gerumas. Šis atvertas langas, besišypsanti lūpos bei smalsios akys ir yra Tavo tikrasis laimėjimas, didžiausias Tavo lenktynių prizas, Tu nugalėsi. Su gimtadieniu, Mokykla!

Radvilas Rumšas 1d.
Mokytoja ekspertė Jūratė Stavinienė

Miela Kauno Stepono Dariaus ir Stasio Girėno gimnazija,

Tu buvai įkurta taip seniai, kai nebuvo nei manęs, nei mano tėvų šioje žemėje. O Tu jau buvai.

Pačioje pradžioje viskas buvo nedrąsu, pirmasis žingsnis per mokyklos slenkstį, pirmas žvilgsnis į auklėtojos akis, pirmasis išpuolis, pamačius naujus klasės draugus... Praėjus tik pusantro mėnesio galiu drąsiai sakyti, jog tai buvo vienas geriausių sprendimų, priimtų šiais metais.

Tiesą sakant, po pirmojo prisipažinimo, kad stosiu į Stepono Dariaus ir Stasio Girėno gimnaziją, daug kas iš mano aplinkos manė, jog tai koks nors pokštas... Tačiau prasidėjus pamokoms ir susipažinus su mokytojais (kurie patys geriausi savo srities specialistai) teko patirti, kad mokymasis išties priverčia pasėdėti kelias valandas nuleidus galvą į knygą, jei siekiu geriausio rezultato.

Viena didžiausių motyvacijų eiti į mokyklą yra draugai bei pažįstami, kuriuos sutinku kiekvieną dieną. Tie žmonės yra mano parama, pagalba bei ramstis, kai man sunku. Iš savo patirties sakau, jog smagu, kai klasėje šalia manęs sėdi geriausia draugė. Tada visada yra drąsiau žengti pirmuosius žingsnius naujame gyvenimo etape. Niekas nesakė, jog čia bus lengva, bet, jei yra noro ir motyvacijos nuveikti ką nors naudingo ne tik sau, bet ir kitiems, ši gimnazija yra pati galingiausia jėga nuversti kalnus. Vadinamieji kalnai – tai mano tikslai, kurių siekiu. Nors ir kaip smagu leisti dienas apie daug ką giliai nemąstant, visada ateis diena, kai susidursiu su sunkumais. Tie sunkumai ar atsiradusios nelaimės, problemos, kurios slegia, gimnazijoje neturi užtemdyti minčių ir siekiamo tikslo. Geriausia parama tokiu laikotarpiu yra artimojo ranka ant peties.

Kai tik atėjau į gimnaziją, išvydau ant sienos kabantį plakatą su užrašu: „Gimnazija nėra pasiruošimas gyvenimui, gimnazija ir yra gyvenimas.“ Šie žodžiai man įstrigo, jie atėjo ne tik į mano galvą, bet ir į širdį. Pasimokiusi čia galiu patvirtinti, jog šie žodžiai yra gryniausia tiesa.

Patricija Dobrovolskytė, 1a klasė
Mokytoja metodininkė Gintarė Bersėnienė

Fotografus: Lukas Juškevičius

Laikraštį kūrė:
Matas Dėdelis, Erikas Varžgalys,
Gediminas Nomeika
(4b klasės gimnazistai) ir kiti
„Žurnalistikos laboratorijos“
nariai.

KAUNO STEPONO DARIAUS IR STASIO GIRĖNO GIMNAZIJA

LAIKRAŠTIS, skirtas mokyklos šimtmečiui

SKRYDIS

2019 m. lapkričio mėnuo

Interviu su gimnazijos direktore Nijole Šimkevičiene

Kaip ruošiatės gimnazijos šimtmečiui?

Gimnazijos bendruomenė 100-mečio nuotaikomis gyvena jau nuo metų pradžios. Jubiliejaus minėjimo šventei programą ruošia visa bendruomenė kartu su alumnais. Renginiui ruošiamės pakiliai, su puikia nuotaika, vedini pačių geriausių emocijų. Juk kiekvienas iš mūsų jaučia tą ilgą iškilią 100 metų gimnazijos istoriją bei ją glaustai atskleidžiančio šventinio renginio reikšmę. Kai entuziazmas lyg ant sparnų pakylėja, nebeskaičiuojame įdėto laiko ir pastangų. Jubiliejaus minėjimo šventė atskleis tai, ką mes visi jaučiame, kokias emocijas išgyvename būdami kartu, prisimindami garbingą savo gimnazijos istoriją ir kurdami bendrą gimnazijos, miesto bei šalies ateitį.

Ką Jums reiškia dirbti šimtametėje mokykloje?

Tai nenusakomas jausmas. Buvimas gimnazijoje nereiškia vien tik buvimo tarp istorinių pastato sienų. Tai kur kas gilesnis išgyvenimas ir jausmas buvimo su žmonėmis, kaskart patiriant kažką naujo ir įkvepiančio. Pati gimnazijos istorija įpareigoja nesustoti, nuolat

tobulėti, siekti pažangos ir prisiminti buvusius mokytojus bei gimnazijos mokinius. Jie visada mūsų mintyse ir darbuose. Tai vadiname gimnazijos istoriniu tęstinumu kasdieninėse veiklose.

Kuo stipri mūsų gimnazija?

Visada stengiamės išlikti atviri ir išklusantys. Gimnazijos bendruomenė stengiasi įsiklausyti į mokinių interesus, išklausti ir girdėti mokinių poreikius. Tai yra viena reikšmingiausių šiuolaikinės mokymo įstaigos sėkmės sąlygų. Gimnazijoje sukurta šiuolaikinė mokymosi aplinka, organizuojamas realaus pasaulio pažinimu pagrįstas ugdymas už mokyklos ribų esančiose aplinkose. Aktyviai bendradarbiaujame su akademine ir verslo partneriais, vykdydami įvairius projektus (STEAM, STEM, „Erasmus+“, „Etwinning“, „NordPlus“). Kauno Stepono Dariaus ir Stasio Girėno gimnazija ir Vokietijos Lipės apskrities Karla-Raveh mokykla nuo 1989 metų puoselėja draugiškus bendradarbiavimo ryšius tarptautinių mokinių mainų projektuose. Projektai suartino Lietuvos ir Vokietijos valstybes, Kauną ir Lipės apskrities Lemgo miestą, bendradarbiaujančių mokyklų bendruomenes. Šis patyrimas padeda jauniems žmonėms pagarbiai ir tolerantiškai žvelgti į kultūrų įvairovę, šalies istorijos ir kultūrinio paveldo išsaugojimą. Tarpkultūrinis dialogas skatina aktyvų pilietiškumo mokymąsi, Lietuvos ir Vokietijos jaunimo įsitraukimą į socialiai ir kultūriškai reikšmingas veiklas, stiprinamas etnokultūrinių tradicijų paveldo reikšmės supratimas, puoselėjant kultūrinio ir tautinio paveldo išlikimą, pagrįstą istoriniais tautų ryšiais, pagarba, tolerancija ir solidarumu. Tik visapusiškai brandi

asmenybė gali siekti savo gyvenimo pilnatvės ir visuomenės gėrio, o tam reikalingos ne tik mokslo žinios, bet ir esminės bendražmogiškosios vertybės. Pastarosios turi būti ne tik įdiegtos, bet ir mokinio perprastos bei suvoktos kasdienių darbų ir veiklų metu. Gimnazijoje vokiečių kalbos mokymo tradicijos gilios – šios kalbos mokoma nuo 1969 m. Nuo 1997-ųjų mokykla yra tarptautinio vokiečių kalbos egzamino „Das Deutsche Sprachdiplom II“ (DSD II) centras, o 2013-aisiais tapo ir „Das Deutsche Sprachdiplom I“ (DSD I) egzamino centru. DSD I ar DSD II diplomai atveria dideles studijų Vokietijoje galimybes. Kaip ir prieškarį, taip ir dabar šių mokslo įstaigą renkasi žmonės, kuriems daugiatautė ir daugiakalbė kultūrinė aplinka nėra tik skambi frazė. Jie žino, kad šiuolaikiniame globaliame pasaulyje greta kitų disciplinų kalbų mokymasis yra vienas svarbiausių uždavinių, siekiant rezultatų pačiose įvairiausiose mokslo srityse. Mūsų mokytojų profesionalumas ir kompetencija ugdo Žmogų, formuoja jo asmenybę įkvepia drąsiausias mokinių idėjas, drąsina jauną žmogų, palaiko augančią jaunąją kartą, atveria jai duris į platesnį pasaulį. Kiekvienas yra svarbus ir gerbiamas mūsų gimnazijoje.

Ko palinkėsite gimnazijai?

Ilgiausių metų ir sėkmingo skrydžio naujame šimtetyje, kad gausi mūsų gimnazijos bendruomenė, sekdama kilniu Stepono Dariaus ir Stasio Girėno pavyzdžiu, kurtų modernią, veržlią ir pasauliui atvirą visuomenę, bendrą gimnazijos, miesto bei šalies ateitį, kurioje kiekvienas žmogus jaustųsi laimingas ir reikalingas. Anot N. Makiavelio, „ten, kur yra mižiniškas noras, negali būti didžiulių sunkumų“. Sėkmingo skrydžio TAU, gimnazija.

Ačiū už pokalbį.

Kauno Stepono Dariaus ir Stasio Girėno gimnazijos istorija

Mūsų gimnazija savo istoriją skaičiuoja nuo 1919 metų, kai Švietimo ministerijos buvo įsteigta Pirmoji Kauno vidurinė mokykla, o 1936 metais ji tapo Kauno 4 – oji valstybine gimnazija. Visą prieškarį laikotarpį svarbiausioji mokyklos problema buvo patalpos, nes pradžioje, tik įkūrus mokyklą, ji glaudėsi Vilniaus gatvėje įsikūrusios Kauno „Aušros“ gimnazijos patalpose. Taigi mokykla galėjo veikti tik popietinėmis valandomis. Tai kėlė sunkumų, kadangi po karo nebuvo tiltų per Nemuną ir mokiniai, gyvenantys Aleksote ar Fredoje, į pamokas atplaukdavo valtėmis. „Aušros“ gimnazijos patalpų

šeimininkai nebuvo svetingi – reikalavo išsikraustyti. Taigi mokyklos mokytojai ir tėvai nuolat kėlė patalpų klausimą ir Švietimo ministerija, išnuomodama iš L. Bliumo pastatą Miško gatvėje, išsprendė didėjančias mokyklos bendruomenės problemas. Šiame pastate mokykla gyvavo iki Antrojo pasaulinio karo.

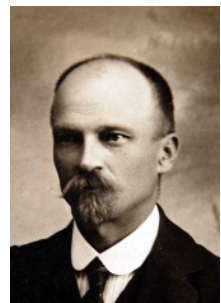
Prieškarį laikotarpiu mokykla ypač išaugo vadovaujama direktoriaus Stasio Čiurlionio (dailininko Konstantino Čiurlionio brolio). Prieš karą gimnazija iš kitų mokyklų išsiskyrė tuo, kad joje buvo dėstomi buhalterijos pagrindai.

Į pagrindinį pastatą, įsikūrusį Miško gatvės ir Vytauto prospekto kampe, mūsų Kauno 4 – oji valstybinė gimnazija įsikraustė 1939 metais jau prasidėjus Antrajam pasauliniam karui, nors pastatas naudojamas nuo 1935 metų – jame buvo įsikūrusi Kauno A. Mickevičiaus lenkų gimnazija. Priestatas Vytauto prospekte mokyklos reikmėms naudojamas nuo 1962 metų, o priestatas Miško gatvėje – nuo 1970 metų. Pastarasis priestatas yra pats naujausias, mažiausiai priderintas prie aplinkos tipiškas sovietinis statinys. 2010 metais gimnazijoje buvo renovuoti langai, šildymo sistema, elektros instaliacija.

1968 metais mokykloje įvestas pagilintas vokiečių kalbos mokymas. Nuo 1992 metų mokykloje nuolat dirba vokiečių kalbos specialistai iš Vokietijos. 1998 metais mokykla tapo oficialiu Vokietijos kultūros ir švietimo ministrų konferencijos įsteigto Vokiečių kalbos diplomatijos centru. Mūsų gimnazijos mokiniai, išlaikę tarptautinį vokiečių kalbos egzaminą, kuris atitinka C1 lygio žinių kokybės kriterijus pagal nustatytus bendruosius Europos kalbų metmenis, įgyja Kalbos diplomą. Nuo 2013 metų mokiniai gali laikyti ir tarptautinį vokiečių kalbos egzaminą, atitinkantį B2 lygio žinių kokybės kriterijus pagal nustatytus bendruosius Europos kalbų metmenis, vokiečių kalbos I – osios pakopos diplomui įgyti.

MOKYKLOS VADOVAI

Juozas Busilas
1926 – 1929 m.

Antanas Matulevičius
1930 – 1934 m.

Petras Čiurlys
1940 – 1941 m.

Antanas Kučinskis
1941 – 1943 m.

Antanas Pavalkis
1944 – 1946 m.

Aleksandras Ramanauskas
1946 – 1948 m.

Albinas Stanelis
1948 – 1950 m.

Vincas Žilionis
1950 – 1956 m.

Juozas Petruškevičius
1956 – 1957 m.

Pranas Naujokaitis
1957 – 1963 m.

Vytautas Kuzma
1963 – 1964 m.

Halina Užupienė
1964 – 1974 m.

Vytautas Stašaitis
1974 – 1981 m.

Anicetas Mockus
1981 – 1987 m.

Antanas Bartašius
1987 – 1992 m.

Irena Kašienė
1992 – 2016 m.

Nijolė Šimkevičienė
nuo 2017 m.

LAIŠKAI MOKYKLAI

Miela Mokykla,

Tariu Tu „Labas“ ir iš karto suprantu, kad nežinau, kas Tu esi. Ar Tu – tai tas senas pastatas, kurio langai tartum didžiulės mustebusios akys žvelgia į lekiančius automobilius, juokingais ūsais pasidabinusius troleibusus bei nuolat skubančius praeivius? Pastatas, savo glėby saugantis tylų kiemą ir ilgesingai menantis liudną Ramybės parko istoriją. Gal Tu – tai tylūs koridoriai ir laiptai, minti tūkstančių kojų, kojelių ir kojyčių, bei klasės, sklidinios juoko, džiaugsmo, nerimo, baimės, tikėjimo, vilties ir visko, kas tik gali tilpti jaunų žmonių širdyse? Ar Tu – tai tie gyvieji ir jau Anapilin išėję mokytojai, mokiniai, valytojai, virėjai, sargai – visi tie, kurie įkvepia šiam pastatui gyvybės, suteikia tikslą ir

prasmę? O gal Tu esi tai, ko neįmanoma paliesti, pamatyti ar išgirsti? Gal Tu – tai pažinimas, visa ko esmė, mūsų vertybinis pamatas, mūsų siekis, mūsų tobulėjimas, mūsų žingsnis pirmyn? Tu – Mokykla. Turbūt talpini savyje viską – senų klasių kvapą, numintus laiptus, mokinių juoką ir mokytojų raukšlę ant kaktos, siekį atrasti, patirti, sužinoti bei nuovargį ir neviltį, kai nepavyksta...

Žinai, iš pradžių pagalvojau, ką aš, penkiolikos metų bernaitis, galėčiau Tau pasakyti? Juk tu vyresnė net už mano prosenelį Antaną, kuriam tuoj sukaks devyniasdešimt šešeri. Per šimtą metų esi tiek mačiusi ir regėjusi, tiek klausiusi ir girdėjusi, sukaupusi tiek išminties, žinių ir patirties, kad vargu ar net žilagalvio pamokymai Tave kuo nustebintų. Visgi ar kada susimąstei, kaip pasikeitė gyvenimas ir kaip pasikeitė Tu, mano senoji Mokykla, per šį istorinių įvykių bei technologinių pasiekimų kupiną šimtmetį? Žinau, savo stiklinėmis akimis regėjai, kaip tingus, akmenimis grįstas kelias tapo užiančia, gaudžiančia ir nerimą sėjančia XXI-ojo amžiaus gatve, tapai Senųjų Kauno kapinių netekties liudininke, net ir Tave pačią ėmė vadinti kitu vardu – Lietuvos lakūnų didvyrių garbei. Keitėsi laikai, keitėsi vaizdai, sužaliuodavo vis kiti medžiai, o Tu, vis ta pati, į savo glėbį priimdavai naujus mokinius, lydėjai juos, klojai jiems gyvenimo pamatą. Ar kada sustojai pamąstyti, kur šiandien eini, ko sieki? Ką nori pasakyti man ir kitiems, į Tave patikliai žengiantiems?

Taip, Tu teisi, žinios, išsilavinimas, erudicija, moksliniai pasiekimai – tai tvirtas bet kurios mokyklos pagrindas. Tai gyvenimo pamatas. To siekia pačios pažangiausios gimnazijos. Apie tai svajoja jauni žmonės ir jų tėvai. Aukščiausi egzaminų rezultatai, geriausi universitetai ir pelningiausios specialybės – štai kas yra šiandieninio Tėsinys kitame lape